

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XIII Nr. 3448

4 pagini

20 bani

Duminică

6 noiembrie 1955

Trăiască cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Sub lumina Marelui Octombrie

Sărbătorim a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Cronicarii n-au avut prilejul să înscrie în filele istoriei un eveniment care să poată fi asemuit cu însemnătatea primei revoluții proletare victorioase — care a deschis întregii omeniri orizonturile lumii noi, socialiste, libere și îmbelșugate.

Marile evenimente ale istoriei mondiale nu-și pierd din strălucire de-a lungul deceniilor. Cu atât mai mult Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. De fiecare 7 Noiembrie, mândria oamenilor muncii din întreaga lume pentru existența patriei socialiste este mai puternică, deoarece an de an este mai viguroasă forța constructivă a socialismului victorios.

În anul de după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a condus popoarele sovietice pe drumul leninist al construcției socialiste, al transformării Rusiei într-o puternică țară industrial-agrară, a făuririi unui puternic stat socialist, multinațional. Forța de neînvin a patriei socialiste victorioase a fost verificată pe deplin prin zdrobirea intervenționismului străin și a agresorilor fasciști. Poporul sovietic, educat în spiritul internaționalismului socialist, a apărut nu numai propria libertate și independență, dar a salvat întreaga omenire de robia fascistă. Ca urmare a victoriei U.R.S.S. asupra fascismului au slăbit pozițiile imperialismului internațional și s-au întărit considerabil forțele progresului și ale păcii de pretutindeni. Popoarele dintr-o seamă de țări din Europa și Asia au rupt lanțurile robiei capitaliste și au instaurat regimul democratic popular. Alături de puternica Uniune Sovietică, marea China și republicile populare din Europa și Asia formează un puternic lagăr al păcii și socialismului, care constituie o mărădăie cucerire a popoarelor.

Prin eforturi cu adevărat eroice, în anul de după război, popoarele sovietice, urmând cuvântul partidului comunist, au vindicat rănilor războiului, au refăcut economia distrusă de război și au dat un nou avânt economiei și culturii sovietice.

Astăzi pașii popoarelor sovietice se îndreaptă cu hotărâre spre comunism. P.C.U.S. descoperă și pune în valoare uriașele rezerve și posibilități ale dezvoltării continue a forțelor de producție ale U.R.S.S. Planurile C.C. al P.C.U.S. care au avut loc în ultimii ani, au elaborat, pe baza unei profunde analize marxiste a etapelor de dezvoltare a U.R.S.S., măsuri de cea mai mare însemnătate pentru asigurarea dezvoltării industriei și agriculturii. Experiența colectivă, înflecșunarea colectivă a partidului comunist și a Comitetului său Central asigură conducerea justă a construcției comuniste. Înfrățirea acestor măsuri va însemna un nou pas pe drumul rezolvării sarcinilor desăvârșirii construcției socialiste și a construirii treptate a comunismului. Realizarea acestor măsuri va duce la o nouă întărire a statului sovietic, la ridicarea nivelului de trai al popoarelor sovietice. Fapte din zilele noastre — îndeplinirea înainte de termen a celui de al cincilea cincinal, succesele dobândite în întreaga desfășurare în cinstea celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. și altele — stau mărturie unității de nezdruccinat dintre partid și popor, hotărârii neșăgite a popoarelor sovietice de a construi comunismul.

Extinzând politica sa de construcție pasnică în domeniul relațiilor externe, Statul Sovietic continuă neabătut politica de pace proclamată în primul decret al puterii sovietice — decretul asupra păcii. La baza

politicii externe a U.R.S.S. stau principiile leniniste ale luptei pentru pace, ale coexistenței și întrecerii pașnice între cele două sisteme. Ea ține seama de transformările profunde care au avut loc în urma celui de al doilea război mondial care-și găsește expresia în adâncirea continuă a crizei generale a capitalismului, în formarea lagărului socialist, în destrămarea sistemului colonial, în puternica mișcare a popoarelor pentru apărarea păcii. Îmbinând în mod armonios principiile de pace și elasticitatea în politica externă, U.R.S.S. a obținut în ultimul timp succese însemnate în lupta pentru slăbirea încordării internaționale. Eforturile susținute ale guvernului sovietic la Conferința conducătorilor celor patru mari puteri de la Geneva, la recenta Conferință a miniștrilor Afacerilor Externe, stau mărturie faptul că principala grijă a partidului comunist și a guvernului sovietic în domeniul politicii externe este menținerea păcii în întreaga lume în scopul apărării construcției pașnice, a vieții marelui octombrie de oameni amenințați de planurile nebunești ale unor cercuri interesate în dezlănțuirea unui nou război mondial.

Victoriile de însemnătate istorico-mondială ale U.R.S.S. obținute în 38 de ani de existență, formarea și întărirea comunității statelor socialiste, exercită o puternică influență asupra luptei clasei muncitoare de pretutindeni, a luptei oamenilor muncii din țările capitaliste pentru drepturile lor, pentru eliberarea socială. Crește permanent spiritul de organizare și fărâmițe revoluționare a oamenilor muncii în lupta pentru îmbunătățirea situației lor. Ca un val uriaș se ridică lupta popoarelor din țările coloniale și dependente pentru scuturarea jugului colonial. Voința de pace a popoarelor devine pe zi ce trece mai puternică și ia o amploare din ce în ce mai mare — acționând ca un factor de coeziune însemnată în modificările ce intervin în situația internațională.

Alături de marea Uniune Sovietică crește și se dezvoltă întregul lagăr al păcii și socialismului, cuprinzând țări cu o populație de peste 900 milioane de oameni. Marea China a realizat succese istorice în drum spre socialism. Țările democrat-populare din Europa pășesc și ele cu fermitate pe calea socialismului. Republica Democrată Germană obține și ea succese istorice, constituind o bază puternică a luptei pentru crearea unei Germanii unite și iubitoare de pace.

Pătruns de mândrie internaționalistă pentru succesele istorice ale lagărului păcii și socialismului și ale forțelor democratice din întreaga lume, poporul nostru sărbătorește cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în plin avânt al construcției socialiste. Partidul nostru aplică neabătut principiile marxist-leniniste și le adaptează la condițiile concrete ale dezvoltării țării noastre. „Exemplul însuși al nostru pentru noi — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este marea Partid Comunist al Uniunii Sovietice, care de peste o jumătate de secol ține sub drapelul marxism-leninismului, apără cu toată intransigența puritatea teoriei și științifice revoluționare, situându-se în toate împrejurările pe pozițiile marxismului creator”.

Adinec recunoscător pentru ajutorul frăcesc pe care l-am primit și-l primim din partea U.R.S.S., poporul nostru muncitor împlinind aniversarea Marelui Octombrie încrezător în forțele sale, în victoria cauzei comunismului pe care o luminează ideile Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste” academicianului Mihail Sadoveanu

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

Decret

pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste” din Republica Populară Română, Academicianului Mihail Sadoveanu.

Cu prilejul sărbătoririi a 75 de ani de la naștere, pentru merite deosebite în domeniul creației literare și în opera de dezvoltare a culturii din țara noastră,

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine, decretă:

1. — Se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste” din Republica Populară Română Academicianului Mihail Sadoveanu

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
P. GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
A. BUNACIU

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a emis decret, potrivit căruia Casa Scriitorilor din Republica Populară Română va purta denumirea de Casa Scriitorilor „Mihail Sadoveanu” a Uniunii Scriitorilor din Republica Populară Română, iar Școala medie de băieți nr. 1 din Iași va purta denumirea de Școala medie de băieți „Mihail Sadoveanu”. (Agerpres)

Lenin și Stalin la Smolnii

Tabloul pictorului E. KIBRIK

LUMINA FĂRĂ ASFINȚIT

acad. Zaharia Stancu

Unul din vechii noștri cântări, vestit cunosător al istoriei lumii, care se afla în Moldova tragiă, a rezistenței și a refugului, nota în jurnalul său, către sfârșitul lui Octombrie 1917, aceste rânduri: „Vestii sosite din Petrograd spun că ar fi izbucnit acolo o nouă revoluție. Va fi înfrântă și aceasta sau măcar diluată”.

Părerea aceasta, exprimată într-o formă sau alta, a circulat atunci în toate statele burgheze. Ea a fost îmbrățișată de nobilimea și de burghezia rusească. Chiar și după izbucnirea Marii Revoluții, statele capitaliste și burghezia de pretutindeni nu au avut încredere în trădăcia cuceririlor ei. S-a crezut în general, că primul salt al muncitorilor și al țăranilor este destul de fragil pentru a fi frânt și sfărâmat prin organizarea armatelor contrarevoluționare și prin ajutorul dat acestora de către trupele intervenționiste, debarcate în nord și în sud pe bănci rusești.

Burghezia s-a înșelat. S-au înșelat politicienii ei. S-au înșelat și proiectii ei, cu mai multă sau mai puțină faimă. Dreptatea s-a arătat o fi de parte muncitorilor și țăranilor care au îmbrăcat atunci haina ostășească, au apărut cu armele revoluției, cuceririle revoluției, au dus-o la victorie și la împlinirea purității conducere a lui Lenin și a tovarășilor săi de luptă, sub conducerea partidului neînfricabil bolșevic.

Poporul a crezut în revoluție, în dreptatea cauzei revoluției, în trădăcia și spiorrea cuceririlor revoluției. Poporul asuprit și dorind de a scăpa de asuprire nu se înșală niciodată.

Nu se înșală niciodată nici cei ce cunosc poporul și au încredere în forțele lui care în zile de grea cumpănă cresc pînă la neliniire. Citesc nota ilustrului nostru savant, cunosător al istoriei lumii, însemnată în jurnalul său din Moldova anului 1917: „Vestii sosite din Petrograd spun că ar fi izbucnit acolo o nouă revoluție. Va fi înfrântă și aceasta sau măcar diluată”.

Oare la ce stajese unora vaster lor cunoștințe istorice, dacă nu pot să priceapă pe temeiul studiilor istorice măcar, dacă nu pe altele temeiuri, evenimentele care au loc sub chiar savanții lor ochi?

Sneja unor asemenea învâțați politicieni mai dăinuie. Mai dăinuie încă.

Burghezia speră ca nici o revoluție să nu izbucnească. Sau, dacă izbucnește, ea să fie cel puțin diluată.

Mai dăinuie încă și speța celor ce cred în diluarea revoluțiilor. Nu încopie nici o îndoială că și pe această istoria s-a grăbit și se va grăbi să-i desminte.

Lumina zilei se stinge în asfințit pentru că ea s-a revădit a doua zi, odată cu revărsatul zorilor.

— Miine îmi căsătorec feciorul. Facem nunță. E frunță în muncă. Curată ca un ghioc era casa. Curată era masa, curate și albe ca zăpada șeretele.

— Acum avem tot ce ne trebuie. Și pline și păsări. Avem fructe și avem vin. Avem străie. Altă dată...

— Știu cum era altă dată. — Ești de pe aici, de pe la noi... — Dar bălăul cel mic ce însoțește Student, la București, în ceața agronomică.

Un strop din lumina fără asfințit a Marii Revoluții din Octombrie ajunsese și acolo, în casa albă și curată ca un ghioc, a bătrînului colectivită.

In zilele cu soare dulce ale acestei toamne am colindat cu niște oaspești străini prin țară.

Pe un nemărginit șes erau fructoase noi și semănătoarele risipeau pe brazdele fărâmițate mari și roscate boabe de grâu selecționat, în care nu se afla un bob de neghină. Șesul, care se întindea pînă dincolo de zărilor aburii, era întreg, al unei gospodării agricole colective. Odimioară îl știam a fi al unui boier schilod și hapsn. Țăranii care odinioară munceau cu palmele acest pămînt pentru boier, îl lucrau acum cu mașinile, pentru ei.

Robia a pierit cînd a ajuns aci lumina fără asfințit a Marii Revoluții din Octombrie.

Am pogorît în sat. Cunoșteam un colț în care se lăfăia o circumad. Circumadul vindea otravă și distiga aur. Casa era neclintită în gătita ca de sărbătoare. În cu-prinsul ei am găsit roșii, și pe rafturi o parte din cele patru mii de volume ale bibliotecii sătești. Disparuse, odată cu fața acră a circumadului, teșcheana și conda cu scuarle verzi în care erau tre-cuți datornicii și datorile. Locul îl luase biblioteca și caștel în care mîna lui tinăru nota cărțile împrumutate pentru lectură sătenilor.

A intrat în pămînt circumada și s-a ical bibliotecă, atunci cînd a ajuns aci lumina fără asfințit a Marii Revoluții din Octombrie.

— Imi aduc aminte că se afla pe aci o curte boierească. — Hai să-ți arătăm... La scările de pîrle nu ne aștepta nici un logofăt. Am intrat. În saloanele și în odăile în care ață dă pădărașeau cucoanele plicite de trîndăvie, am găsit un me-dic, două înfrimiere și cîteva le-huze cu pruncii la sin.

— Am instalat aici, tovarășe scriitor, o casă de nașteri. Pe muști dintre noi ne-au adus mamele pe lume cum știți bine, pe cîmp, la se-cerș, la culesul porumbului, la strînsul coconilor. Acum... — Acum trăim sub lumina fără asfințit a Marii Revoluții din Octombrie...

Cum se apropiase amiaza, am fost poțîjiți să luăm masa la un colectiv.

Casa era îmbrăcată în flori, și perdele ca de zile mari. Colectivul ne-a spus:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Tovarășului N. S. HRUȘCIOV

Partidul Muncitoresc Român, clasa muncitoare, țărănimea muncitoare și intelectualii aia din Republica Populară Română, participă cu entuziasm la mărădăie sărbătoare — a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, care a deschis în istoria omenirii era eliberării de exploatare și asuprire a celor ce muncesc. Ideile marelui Octombrie luminează oamenii muncii de pretutindeni calea luptei pentru o viață mai bună, le însușă o neșăguită încredere în triumful cauzei socialismului.

Alături de popoarele lumii întregi, poporul român urmărește cu admirație și dragoste marile izbzi ale poporului sovietic care, sub conducerea partidului comunist, a înfrânt societatea socialistă în Uniunea Sovietică și obține astăzi succese de însemnătate istorică în construirea comunismului, în ridicarea continuă a bunei sale stări materiale și culturale.

Unitate printr-o prietenie puternică și luptind alături sub steagul păcii, democrației și socialismului, sub steagul marxism-leninismului, țările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, cu China populară, pășesc cu încredere pe calea marelui Octombrie — calea muncii pașnice constructive pentru binele popoarelor și pentru apărarea păcii.

Poporul român nutrește o adîncă și fierbinte recunoștință față de marea popor sovietic, a cărui victorie istorică asupra fascismului în cel de al doilea război mondial l-a dat pînă la să și la soarta în propriile sale milii. Călăuzind poporul român pe calea construcției vieții noi, socialiste, Partidul Muncitoresc Român, credincios teoriei marxist-leniniste, învață din tezaurul experienței P.C.U.S. în puternicul ajutor frăcesc pe care l-a primit și-l primește din partea Uniunii Sovietice, în prietenia caldă și de nezdruccinat cu poporul sovietic, poporul român vede cheazăia succesorilor sale atît în dezvoltarea economică și culturală cit și în consolidarea securității și independenței patriei noastre.

Din prima zi a existenței sale, Statul Sovietic, dînd glas celei mai arzătoare năzuințe a popoarelor, apără consecvent și cu fermitate cauza păcii. Eforturile neobosite ale Uniunii Sovietice în scopul realizării unei destinderi în relațiile internaționale, inițiativele și propunerile constructive ale U.R.S.S., R. P. Chineze și ale celorlalte țări de democrație populară pentru rezolvarea prin tratative a problemelor internaționale litigioase, găsesc aprobarea caldă a tuturor celor ce iubesc pacea. Sprijinind activ această politică, care corespunde propriilor sale interese, poporul român este hotărît să-și aducă și pe viitor contribuția sa la întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Cu prilejul zilei de 7 Noiembrie, Partidul Muncitoresc Român și întregul popor român transmit saluturi lor frăcesc gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, marelui popor sovietic, urîndu-le din inimă noi și mari victorii în mărădăie operă de construire a comunismului și în lupta pentru apărarea și consolidarea păcii.

Trăiască gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice și Comitetul său Central leninist!

Trăiască și înflorească în veci prietenia dintre poporul român și poporul sovietic!

Trăiască prietenia și unitatea familiei frățești a popoarelor libere!

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

prim-secretar

GH. GHEORGHIU-DEJ

Tovarășului KLIMENT EFREMOVICI VOROȘILOV

Președintele Prezidiului Sovieticului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Cu ocazia celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, permiteți-mi ca în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine și al meu personal să vă transmit cele mai sincere și cordiale felicitări.

Poporul român este adînc pătruns de faptul că prietenia frățească și alianța de nezdruccinat cu marea Uniune Sovietică este bunul său cel mai de preț, cheazăia libertății și independenței patriei sale. El se bucură sincer de mărădăie realizări ale poporului sovietic și îi urează din toată inima succese noi și tot mai mari în construirea comunismului și în lupta pentru apărarea păcii și prieteniei între popoare.

DR. PETRU GROZA

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

Tovarășului NICOLAI ALEXANDROVICI BULGANIN

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

Permiteți-mi, stimate tovarășe Președinte, ca în numele Guvernului Republicii Populare Romine și al poporului român să vă transmit cele mai călduroase și sincere felicitări dumneavoastră, Guvernului U.R.S.S. și marelui popor sovietic cu prilejul glorioasei aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a deschis întregii omeniri calea spre libertate și fericire, însușește și poporul român, liber și stăpîn pe soarta sa, în lupta pentru construirea socialismului în Republica Populară Română.

Politica consecventă de pace a Uniunii Sovietice, lupta sa hotărîtă pentru coexistență pașnică și rezolvarea problemelor litigioase pe bază de tratative între state, în interesul întăririi colaborării internaționale și a asigurării unei dezvoltări libere a popoarelor, se bucură de sprijinul nelimitat al poporului român.

Cu prilejul zilei de 7 Noiembrie poporul român își exprimă dragostea și recunoștința sa față de Uniunea Sovietică eliberatoare și urează din toată inima poporului și Guvernului sovietic mari și strălucite succese în construirea comunismului și în lupta pentru apărarea păcii în lumea întreagă.

CHIVU STOICA

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

Tovarășului VIACESLAV MIHAILOVICI MOLOTOV

Prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA

Cu prilejul celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, permiteți-mi tovarășe ministru să vă transmit cele mai calde și sincere felicitări.

Poporul român sprijină din toată inima politica fermă de pace și colaborare internațională promovată cu consecvență de Uniunea Sovietică și își îndreaptă toate forțele pentru a contribui la victoria cauzei păcii și prieteniei între popoare. Prietenia frățească și alianța cu marea Tară a Socialismului sint pentru poporul român garanția sigură a vieții sale libere și a înaintării sale victorioase pe calea construirii socialismului.

GRIGORE PREOTEASA

Ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

Solemnitatea înmînării unor decorații

La Prezidiul Marii Adunări Naționale a avut loc simbolic la amiază solemnitatea înmînării unor decorații. La solemnitate au luat parte tovarășii: Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, general colonel Teclu Jacob, prim lociitor al ministrului Forțelor Armate, acad. St. Milcu, secretar prim al Academiei R.P.R., E. Rodan, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S. și alții.

Cu acest prilej a fost înmînat Ordinul Muncii cl. I-a savanței Alice Săvulescu, Ordinul Steaua Republicii Populare Romine și Ordinul Muncii unor militari ai Forțelor Armate ale R.P.R., Ordinul Muncii clasa 2-a și Medalia Eliberarea de sub jugul fascist potemkinistului Kondrat Kitagorodski, precum și Ordinul Muncii unor activiști ai Consiliului General A.R.L.U.S. — Tovarășul dr. Petru Groza a felicitat călduros pe cei decorați.

În numele celor decorați, acad. Alice Săvulescu, general maior Marcu Ion Stan, Kondrat Kitagorodski și Spiridon Bulete — activist A.R.L.U.S. — au mulțumit pentru înaltele distincții acordate, angajîndu-se să-și consacre toată puterea lor de muncă în activitatea pe care o depun.

(Agerpres)

Pagini tot mai luminoase

Asemenea multor întreprinderi din țara noastră uzina de mașini agricole „7 Noiembrie” din Craiova a cunoscut două etape diferite în existența sa. Prima, aceea a unei exploatare cumplite primitive de către foștii proprietari ai fabricurilor „Brătășanu”, „Graepel” și „Semănătoarea”, și cea de a doua, aceea de după 1948, caracterizată prin naționalizarea acestor fabricuri și trecerea lor în mâna statului, ca bun comun al întregului popor.

Cunoscând paginile întinse de trecut apare tot mai evident, mai uimitor strălucirea timpurilor pe care le luminează drumul Marelui Octombrie.

Din atelierele vechi de altă dată nici urmă nu a mai rămas. Hala de turnătorie are astăzi o suprafață de lucru de peste 2.000 m.p., iar suprafața productivă din hala de prelucrare mecanică a fost mărită cu mai mult de 1.000 m.p. Mașinile vechi acționate prin curele de transmisie, care dădeau atelierele un aspect primitiv, au fost înlocuite cu utilaje moderne, cu mașini automate de înaltă productivitate. S-au construit noi hale și ateliere în care întregul proces de producție a fost mecanizat. Secția coxărie, care constituia un focar de infecție, astăzi pentru muncitorii întreprinderii cit și pentru lucrătorii din împrejurimi, a fost deslințată. În locul bătărilor de păcură și mormanelor de cărbuni, au răsunat spații verzi cu flori, care dau întreprinderii un aspect civilizat.

Porcând de la un profil de fabricație redus, producând în anul dinaintea cîncinului doar cocs metalurgic, fontă cenușie și diferite piese din fontă, în ultimii ani, întreprinderea a cunoscut o uriașă dezvoltare devenind o adevărată uzină de construcții de mașini agricole.

În uzina noastră se produc astăzi mașini din ce în ce mai complicate, grupe cu colți, grupe stelate, tăvălugi dințaiți, iar în ultimul timp s-a trecut la producerea în serie a grebelor mecanice tip 2 GTB 2,2 și a mașinilor de imprimat îngrășăminte chimice T.R. 1 acționate mecanic, fabricate după documentații sovietice.

Zeci și sute de mii de mașini agricole părăsesc încinta fabricii luind drumul celor mai îndepărtate colțuri ale țării, pentru a sprijini lupta celor de pe ogoare în vederea obținerii unor recolte tot mai îmbelșugate. Alături de uzină și odată cu ea s-au ridicat și oamenii, au crescut cadre noi de muncitori cu care uzina noastră se mîndrește. Nume ca cele ale strungărilor Neculae Pădureanu sau Ion Knizel, ale frezorilor Vasile Orșireanu sau Ion Viljan, al turnătorului Dumitru Lascu și a multor alor muncitori au trecut de mult hotarele orașului și regiunii.

Miscarea de inovații, stimulată și sprijinită de conducerea întreprinderii a luat un mare avînt. Dacă în cursul anului 1951 la cabinetul tehnic al întreprinderii s-au înregistrat doar două inovații și raționalizări, anul acesta pînă la data actuală numărul lor se ridică la 62.

Avîntul întrecerilor socialiste, însușirea și aplicarea pe scară largă a in-

telatelor metode de muncă sovietice, au dat un avînt nemaiîntîlnit muncii creatoare a colectivului uzinei. Sute de muncitori din întreprinderea noastră aplică zilnic cu succes metode înaintate ca: așchiera rapidă și intensivă a metalelor, recondiționarea sculelor, organizarea brigăzilor de calitate, calificarea la locul de producție și altele.

Colectivul uzinei are veșnic vie amintirea acelei zile cînd drept răsplătă la muncii neprecupețite desfășurate în cel de al II-lea semestru al anului 1954 uzina a primit Drapelul Roșu de întreprindere fruntașă pe ramura de producție. De neuitat este și momentul cînd colectivul uzinei noastre a raportat partidului îndeplinirea sarcinilor primului plan cincinal în numai 4 ani și 75 de zile.

În anul cincinalului productivitatea muncii în întreprinderea noastră a crescut cu 53 la sută față de sarcina planificată, salariul mediu a sporit cu 18 la sută iar prețul de cost a fost redus cu 33 la sută.

Acestea sînt cîteva cifre care vorbesc deosebit de împede despre lupta dirză, plină de dragoste și avînt, a colectivului uzinei. Și cum să nu muncesc cu drag muncitorii întreprinderii noastre cînd știu că nimeni altul decît ei înșiși se bucură astăzi de rodu muncii lor, cînd regimul nostru de democrație populară le asigură condiții de muncă și viață tot mai bune?

Grija pentru sănătatea celor ce muncesc constituie astăzi o preocupare de prim ordin. Personalul medical de la punctul sanitar medical, de la staționarul creat în cadrul întreprinderii, veghează în permanență asupra sănătății muncitorilor. Anul acesta au fost trimiși în stațiuni balneoclimaterice un număr de 97 muncitori. În întreprinderea noastră se desfășoară astăzi o bogată activitate culturală și sportivă.

Căminul uzinei adăpostește în condiții optime de igienă zeci de muncitori. Numeroși muncitori au primit credite de la stat pentru a-și construi locuințe individuale. Astăzi, familiile muncitorilor Marin Dăoagă, Ion Tănăsescu, Constantin Trandafirescu și ale altora, locuiesc în apartamente noi, spațioase, cu tot confortul necesar.

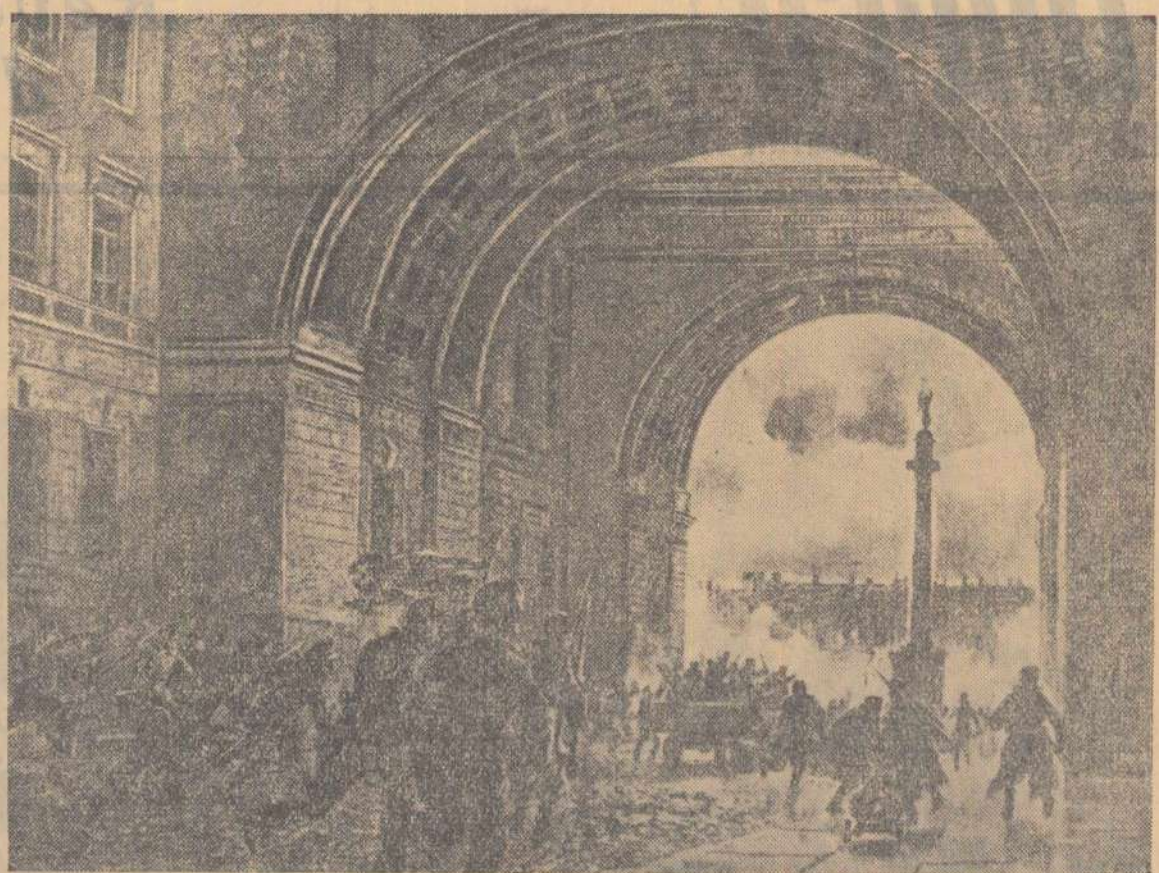
Sporindu-și efortul în muncă, colectivul uzinei noastre se străduiește să înscrie noi și noi succese.

Pentru a cinsti cum se cuvine cea de a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, muncitorii întreprinderii noastre au raportat de curînd partidului realizarea sarcinilor de plan pe anul 1955 în numai 9 luni și 25 zile.

Colectivul uzinei noastre este hotărît să dezvolte continuu aceste succese în împlinirea celui de al II-lea Congres al partidului.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului nostru drag, vom păși în cel de al II-lea cincinal, hotărîți să adăugăm la cartea istoriei uzinei noastre pagini tot mai luminoase.

STATE IONESCU
directorul uzinei de mașini agricole
„7 Noiembrie”-Craiova

Asaltul Palatului de Iarnă

Tabloul pictorial A. M. ERMOLAIIEV

Nicolae Tăutu
laureat al Premiului de Stat

Octombrie învinge mai departe

Octombrie învinge mai departe

El n-a rămas doar în muzeu sau carte,

Nu poji să-l stăvești în calendare

Cu orice an e mai deplin, mai mare!

De-am hotărît o dată a lui anume,

El e prezent în orice zi în lume,

În orice clipă-i neoprit din cale

Spre cele patru puncte cardinale!

În drumul lui au stat și plumbi și bici,

El a răzbit cu gîndul lui ilici,

Cu elocut multime neînsirite

Deschis-a drum spre vremuri însoțite...

Și azi în cel mai depărtat ostroav

El e prezent cu-un rînd din Șolohov,

Cu-un vers din Maikovski e prezent

Pe orice țarm, în orice continent!

Primul decret din prima dimineață

Al păcii-a fost și a răzbit prin ceață,

Să amuzească tunul, carabina;

Azi la Geneva-și flutură lumina;

Și-n glasul lui acum la masa verde

O lume speră, hotărîită crede

Că pacea din Octombrie roditoare

Va triumfa și va-nfrîi popoare!

Palatul de Iarnă și Palatul Primăverii

Dimineața-n Leningrad...

Pe Palatul vechi de Iarnă

Fulgii prind iar să se cearnă,

Ca și-atunci din ceruri cad.

Porta largă am împins...

Naltă scară, albă scară,

Și grea liniște coboară,

Ca la un priveghi te-a prins!

Peste albele statui

Semne: schije de grenade

Și un glonț înfipt ce șade

Ca într-un coșciug un cui!

Pe-un alcov un inger mic

Bronzul și-l scilipea alene

Grav și cu priviri solemne,

Ca serafim de pe dric.

Și-o coroană de metal

Pare ca turnată-n ceară

O cunună funerară

De pe un cavou regal.

Draperiile de plus

Atirau ca un lînfoliu,

Ca o trenă grea de doliu

Cu inscripții mari de tuș.

Liniște. Nici un cuvînt.

Parcă după orice ușă

Stă o urnă cu cenușă

Și zac lespezi de mormînt...

...Da, un eu aici s-a sfîns.

Neagră-i este amintirea,

După dînsul omîntirea

Nici cu-o lacrimă n-a plîns!

Din palatul iernii rect

Se-nredpta mușfimi, puzderii,

Spre Palatul Primăverii,

Gerul spulberînd pe veci.

Crește azi noul palat

Mai încăpător, mai mare,

Tînd arcuți spre soare

Și de viață luminal.

Trepte mari cum n-au mai fost

Le sum spre înălțime,

Și din lume — o treime,

Cald își află adăpost!

Sub arcadele-i de foc,

În Palatul Primăverii

Și stăpînii și străjerii

Noi îi sîntem la un loc!

După cinci ani

Nu este multă vreme de cînd în gospodăria noastră a avut loc un eveniment de seamă: împlinirea a cinci ani de cînd cîteva familii și-au unit ogoarele și au început o viață nouă în gospodăria colectivă. Cel care acum cinci ani au pus gospodăria numele de „7 Noiembrie”, cînsim astăzi ziua ce a adus pentru prima oară libertate celor ce muncesc, privesc astăzi cu mîndrie succesele dobîndite în acești ani. Căci ceea ce s-a înfăptuit în gospodărie în acest răstimp nu sînt lucruri ce pot fi trecute cu vederea. An de an, culesul roadelor ne-a adus tot mai mult belșug și l-a convins pe tot mai mulți să ni se alăture. Astăzi, stăpînii roadelor celor 925 ha. sînt 212 familii de gospodări, dintre care mulți n-aveau înainte nici după ce s-a dea apă.

Pămînt desigur că avem mult, dar singur el nu poate da roade și numai cu brațele nu am fi reușit să arăm, să însămînțăm și să recoltăm sute de hectare. Sau dacă am fi reușit, nici o lucrare n-ar fi fost făcută la timp și asta numai treabă de gospodăru nu se cheamă. Dar am avut ajutoare de seamă: tractoarele și mașinile de la S.M.T.-Hărman. Cu ajutorul lor, multe reguli agrotehnice pe care fiecare pe ogorul lui nu le prea lua în seamă, au devenit acum un obicei în munca noastră.

Pregătirea pămîntului, semănatul și recoltatul sînt lucrări care făcute cu ajutorul mașinilor pot fi executate într-un timp scurt, la vremea cea mai potrivită, și în cele mai bune condiții agrotehnice. Arăturile a-dînd de toamnă de pîldă, mai sînt ceva întîmplător. Noi am reușit să le executăm în întregime în fiecare toamnă. Pînă acum s-au și arat peste 250 ha. din cele 400 ha. ce le vom însămînța în primăvară.

Odată cu grîla pentru pregătirea pămîntului ne străduim ca în cultura fiecărei plante să respectăm toate cerințele și să introducem cele mai noi și mai bune metode de lucru. În toamna aceasta am însămînțat de pîldă 30 ha. cu orz în rînduri încrucișate, și întreaga sîmînță folosită a fost combinată și tratată. Un lucru cîruia îi dăm mare atenție este acela al folosirii celor mai bune soluri. La grîla de pîldă folosim solul raionat Odvoș 241, apoi am început să introducem cartofi din solul Săpunari. Dar pentru ca pămîntul să nu se călășăie, folosim o mare cantitate de îngrășăminte, mai ales în cultura plantelor tehnice.

Strădania noastră de a muncă pămîntul cit mai bine nu a rămas fără rezultate. Producțiile pe care le obținem și care întrec cu mult pe cele obținute de ceilalți gospodări din comună, dovedesc acest lucru. Anul acesta de pîldă, producția medie obținută de pe cele 168 ha. semănată cu grîu a fost de 1.664 kg.-ha. iar de pe o suprafață de 34 ha. am obținut o producție de 2.200 kg. la hectar. Recolte mari am obținut și la alte culturi: 18-19.000 kg. cartofi la hectar, 17.000 kg.-ha. sfeclă de zahăr, 3.350 kg.-ha. sîmînță de sfeclă de zahăr etc.

Un lucru care l-am urmărit în gospodăria noastră a fost acela de a dezvolta mai multe laturile ale producției agricole, pentru ca folosindu-ne de priceperea fiecărui om în parte, să obținem venituri din ce în ce mai mari. Așa de pîldă un loc important îl ocupă la noi cultura plantelor tehnice: sfeclă de zahăr, cicoare, mac, sîmînță de sfeclă. Producția de legu-

me a gospodăriei obținută de pe cele 30 ha. de grădina (din care 10 sînt irigate), o valorificăm astăzi prin urătoarele de stat cit și pe piața liberă ajutînd astfel la aprovizionarea orașului Stalin. Anul trecut am plantat și o livadă pe o suprafață de 6 ha.

Cele peste 300 ha. de fîneață și culturile de siloz pe care le avem ne-au ajutat să dezvoltăm și sectorul zootehnic. În afara animalelor de muncă avem vaci de lapte, 700 oi, 42 scroafe de prăsilă de la care anul acesta am obținut 500 porci.

În același timp, pe lîngă gospodăria avem un atelier de fierărie, unul de tîmplărie, de rotărie precum și un atelier de fabricat ghiocesc, care aduce anual un venit de aproximativ 20.000 lei.

Dezvoltînd astfel multilateral gospodăria am reușit să facem să crească, an de an, veniturile bănești. Anul acesta de pîldă, din valorificarea lapte-lui de vacă, a cășului și a urdei, am obținut un venit de 35.000 lei, prin îndeplinirea obligațiilor contractuale, din creșterea animalelor 120.000 lei, iar prin predarea sîmînței de sfeclă de zahăr 500.000 lei.

Dacă la acestea adăugăm și alte venituri ca cele de la grădina de legume și cele rezultate din activitatea atelierelor, a transporturilor făcute cu autocamionul, la veniturile care sînt acestea încasările în bani ale gospodăriei se ridică la suma de 1.300.000 lei. Ne vom putea număra și noi în rîndul gospodăriilor colective milionare.

În acești cinci ani a crescut și s-a întărit gospodăria iar odată cu ea s-au schimbat și condițiile de viață ale colectivității. Nu trebuie să uităm că dacă astăzi muncim alături și unii romini și germani, la început lucrurile n-au mers chiar așa de ușor. Au fost și primele noi din acei care ne trăgeau înapoi. Timpul însă le-a arătat tuturor că numai dacă sîntem cu toții uniți, munca noastră poate da roade. În cele două brigăzi de cîmp, în brigada legumicolă ca și în cea zootehnică, ceea ce li deosebește pe colectivități unii de alții nu este limba sau neamul, ci priceperea și rîvna lor. Cel mai priceput dintre ei ca Otto Adams, Gh. Bari, Ioachim Nistor și alții nu părăsesc doar pentru ei cele ce știu, ci lucrînd tot la cot cu ceilalți colectivități îi ajută și pe aceștia să-și îmbunătățească mereu munca pentru binele întregii gospodării.

Munca în gospodărie a dovedit colectivității că au ales calea cea mai bună. Viața fiecăruia a devenit mai îmbelșugată, fără grija zilei de mîine. Colectivități ca Dumitru Adam, Gh. Lupu, Ana Marcu, Ion Munteanu care nu se dau înapoi de la muncă, au casa plină de bucate. Mulți dintre ei au început acum să-și clădească locuințele noi cu veniturile obținute în gospodărie. În curînd și Gh. Petroșan și Ion Boboc și Al. Bîldaru se vor muta în casă nouă.

Multe s-ar mai putea spune încă despre viața pe care o ducem acum noi cei din gospodăria colectivă. Asupra noastră își îndreaptă privirile și ceilalți țărani muncitori din comună și rîndurile noastre se îngroașă tot mai mult. Mergînd pe drumul pe care am pornit ne vom întări și mai mult și vom avea un trai din ce în ce mai îmbelșugat.

BADEA VATAȘOIU
președintele gospodăriei colective
„7 Noiembrie”, comuna Cădlea,
raionul Stalin

Avîntul revoluționar din România în anii imediat următori Marelui Octombrie

Flăcările Marii Revoluții din Octombrie luminează întregul glob pămîntesc au chemat la luptă pentru o viață nouă milioanele de asupriți din lumea întreagă. Rupînd lanțul imperialistului mondial, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a instaurat pe a șasea parte a lumii puterea clasei muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare, deschizînd o eră nouă în istoria omenirii.

Întreaga lume capitalistă a fost zguduită de un puternic val revoluționar. Acest val a cuprins și proletariatul din țara noastră, deoarece sîmînța aruncată de prima revoluție proletară victorioasă a căzut pe un pămînt capabil să rodească. Lăzina luptei pentru pace, pentru puterea muncitorească-țărănească, împotriva războiului imperialist, împlinită cu lozincă solidarității cu proletariatul rus a devenit steag de luptă al muncitorilor și țărănilor romîni. În această perioadă au avut loc numeroase acțiuni de luptă, ca urmare a trezirii conștiinței revoluționare a maselor sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Dintre acestea vom prezenta o seamă, cunoscută pînă azi.

Clașele exploatare din România, puse în slujba contrarevoluției internaționale, au făcut totuși pentru a zădărnici lupta revoluționară a maselor, pentru a salva regimul burghezo-moșieresc din criza economică și politică în care se abătuse. Dar măsurile teroriste nu au făcut decît să grăbească radicalizarea maselor. Cu tot mai multă hotărîre elemente revoluționare, urmînd genul comunistilor ruși conduși de pîldă lui Lenin, luptau pen-

Viorica David
aspirant în științele istorice

tru orientarea mișcării muncitorești pe calea luptei revoluționare, pentru crearea unui partid de tip leninist capabil să conducă masele muncitoare la victorie. Ca expresie a radicalizării maselor, în focul luptei de clasă s-au format în această perioadă grupurile comuniste — nucleul ale partidului de tip nou — care cheamă masele la luptă împotriva orînduirii capitaliste. Ridicați-vă toți soldați, muncitori și țărani ai Romîniei; la arme și la revoluție, contra asupritorilor, pentru pămînt, pentru pace, pentrupline și pentru libertate”, se spunea într-un manifest editat de grupurile comuniste. Sub conducerea grupurilor comuniste au avut loc numeroase acțiuni revoluționare îndreptate împotriva exploatarea și a poliției antisovietice dusă de clasele exploatare. Aceste acțiuni au luat avînt deosebit în 1918, cu ocazia marilor greve ale muncitorilor cetești de la atelierele C.F.R., a muncitorilor de la Arsenalul armatei, de la Pirotehnice, de la întreprinderile Haug și Wolf, ale muncitorilor tipografi, etc., care au fost însoțite de puternice demonstrații de stradă ce se desfășurau sub lozincile de luptă: eliberarea de sub jugul capitalist, solidarizarea cu Revoluția Socialistă din Octombrie. Aceste lupte sociale au cuprins majoritatea păturilor sociale exploatate. Sînt semnificative în acest sens acțiunile revoluționare desfășurate în rîndurile armatei. La Odesa, Har-kov, Poltava și Kiev, muncitorii și țărăni romîni îmbrăcați în haine militare au luptat alături de Armata Roșie și au format unități revoluționare,

participînd cu eroism la lupta împotriva intervențiilor ruse care au atacat mîșleștea Rusia Sovietică. În ianuarie 1918, marinarii romîni de pe vasele de război din portul Sulina au refuzat să participe la intervenția împotriva de Soviete muncitorești (comitete de fabrică) a cuprins o serie de regiuni ale țării noastre, mai ales Transilvania — pe teritoriul căreia s-a desfășurat o parte a revoluției burghezo-democratice din 1918 și apoi revoluția socialistă din martie 1919 din Ungaria. În focul luptei revoluționare muncitorii au trecut la crearea unor „consilii de fabrică” — care au avut un pronunțat caracter politic. Ele constituiau organisme ale sovietelor. Consiliile muncitorești luptau în primul rînd pentru realizarea unui control muncitoresc asupra producției. Astfel de consilii au funcționat la fabricile Belvedere, Vulcan, Lemaitre, Wolf, la Regie, C.F.R., La Orion, Vega, „Romino-Americană”, etc. La Cîmpina s-a înființat un sfat rus. În Valea Jiului muncitorii au creat un sfat sub conducerea lui Jandarmier a imperiului austro-ungar. S-a înființat o gardă muncitorească care a stat la dispoziția statului muncitoresc, cu sediul la Petroșani. Timp de două săptămîni minierii de la Petroșani au luptat cu eroism împotriva armatei contrarevoluționare trimise de guvernul burghezo-moșieresc român pentru a înăbuși lupta revoluționară a muncitorilor.

Masele muncitoare din țara noastră s-au ridicat împotriva intervenției contrarevoluționare a burghezo-moșierii care a trimis armata să înăbușe revoluția din România. Grupurile comuniste au chemat masele de soldați să întorcă armele împotriva propriei burghezii. De asemenea, comitetul revoluționar romîn din Ungaria a chemat poporul romîn prin nenumărate proclamații și manifeste la luptă de solidaritate cu proletariatul din Ungaria. Puternice acțiuni revoluționare au avut loc în anul 1919. O mare însemnătate a avut greva muncitorilor de la fabrica Haug, Pirotehnica armatei, Vulcan, Bucureștii noi, de la tram-vaele din București, Uzina de gaze și electricitate, etc., demonstrația de 1 Mai la care a participat aproape întreaga muncitorime din București și din țară. Acestor mari acțiuni de luptă le-a urmat marea grevă generală a ceteștilor dintre 29 mai și 15 iunie care a paralizat aproape întreaga circulație pe căile ferate. Pentru a cuprinde mase din ce în ce mai mari, grupurile comuniste au tipărit în aceste ani nenumărate manifeste și broșuri, au editat organul „Revoluția Socialistă” care în iulie 1919 chema proletariatul din România să lupte împotriva intervenției militare a imperialismului mondial și a slugilor sale din România contra Rusiei Sovietice și a Ungariei revoluționare, alături de proletariatul internațional. Răspunzînd acestei chemări muncitorimea a declarat grevă generală la 21 iulie 1919. Greva a cuprins muncitorimea din București și multe centre industriale din țară, paralizînd majoritatea ramurilor economiei naționale. Armata burgheziei și moșierii romîni a fost scosă în străzi pentru a reprimă greva. Dar lupta muncitorimii nu poate fi înăbușată. După scurt timp în Valea Prahovei 20.000 de muncitori au intrat din nou în grevă. În iulie muncitorii tîmplari din București și muncitorii din portul Galați și Brăila au proclamat și ei grevă. La București și Galați greva se transformă în grevă generală. Luptele greviste s-au extins tot mai mult. În septembrie au intrat în grevă muncitorii de la Vulcan și Letea, în noiembrie a avut loc o mare grevă generală la Iași și a muncitorimii care a trimis armata să înăbușe revoluția din România. Grupurile comuniste au chemat masele de soldați să întorcă armele împotriva propriei

Interesele cliche care ne stăpînesc și care a aruncat țara în prăpastie”.

Pentru a înăbuși avîntul luptei revoluționare, burghezia și moșierimea romînă au pus la cale odiosul mîcel din 13 decembrie 1918 din piața Teatrului Național. Asasinatul în masă, arestările, starea de asediu, prigonirile au pus în fața noastră o mare grevă generală de solidaritate muncitorimii de la fabricile Lemaitre, Vulcan, Ciocăne, Voinece, de la monopolurile statului, etc. La 16 decembrie au intrat în grevă 6.000 de muncitori cetești.

În acest timp lupta pentru crearea de Soviete muncitorești (comitete de fabrică) a cuprins o serie de regiuni ale țării noastre, mai ales Transilvania — pe teritoriul căreia s-a desfășurat o parte a revoluției burghezo-democratice din 1918 și apoi revoluția socialistă din martie 1919 din Ungaria. În focul luptei revoluționare muncitorii au trecut la crearea unor „consilii de fabrică” — care au avut un pronunțat caracter politic. Ele constituiau organisme ale sovietelor. Consiliile muncitorești luptau în primul rînd pentru realizarea unui control muncitoresc asupra producției. Astfel de consilii au funcționat la fabricile Belvedere, Vulcan, Lemaitre, Wolf, la Regie, C.F.R., La Orion, Vega, „Romino-Americană”, etc. La Cîmpina s-a înființat un sfat rus. În Valea Jiului muncitorii au creat un sfat sub conducerea lui Jandarmier a imperiului austro-ungar. S-a înființat o gardă muncitorească care a stat la dispoziția statului muncitoresc, cu sediul la Petroșani. Timp de două săptămîni minierii de la Petroșani au luptat cu eroism împotriva armatei contrarevoluționare trimise de guvernul burghezo-moșieresc român pentru a înăbuși lupta revoluționară a muncitorilor.

Masele muncitoare din țara noastră s-au ridicat împotriva intervenției contrarevoluționare a burghezo-moșierii care a trimis armata să înăbușe revoluția din România. Grupurile comuniste au chemat masele de soldați să întorcă armele împotriva propriei burghezii. De asemenea, comitetul revoluționar romîn din Ungaria a chemat poporul romîn prin nenumărate proclamații și manifeste la luptă de solidaritate cu proletariatul din Ungaria. Puternice acțiuni revoluționare au avut loc în anul 1919. O mare însemnătate a avut greva muncitorilor de la fabrica Haug, Pirotehnica armatei, Vulcan, Bucureștii noi, de la tram-vaele din București, Uzina de gaze și electricitate, etc., demonstrația de 1 Mai la care a participat aproape întreaga muncitorime din București și din țară. Acestor mari acțiuni de luptă le-a urmat marea grevă generală a ceteștilor dintre 29 mai și 15 iunie care a paralizat aproape întreaga circulație pe căile ferate. Pentru a cuprinde mase din ce în ce mai mari, grupurile comuniste au tipărit în aceste ani nenumărate manifeste și broșuri, au editat organul „Revoluția Socialistă” care în iulie 1919 chema proletariatul din România să lupte împotriva intervenției militare a imperialismului mondial și a slugilor sale din România contra Rusiei Sovietice și a Ungariei revoluționare, alături de proletariatul internațional. Răspunzînd acestei chemări muncitorimea a declarat grevă generală la 21 iulie 1919. Greva a cuprins muncitorimea din București și multe centre industriale din țară, paralizînd majoritatea ramurilor economiei naționale. Armata burgheziei și moșierii romîni a fost scosă în străzi pentru a reprimă greva. Dar lupta muncitorimii nu poate fi înăbușată. După scurt timp în Valea Prahovei 20.000 de muncitori au intrat din nou în grevă. În iulie muncitorii tîmplari din București și muncitorii din portul Galați și Brăila au proclamat și ei grevă. La București și Galați greva se transformă în grevă generală. Luptele greviste s-au extins tot mai mult. În septembrie au intrat în grevă muncitorii de la Vulcan și Letea, în noiembrie a avut loc o mare grevă generală la Iași și a muncitorimii care a trimis armata să înăbușe revoluția din România. Grupurile comuniste au chemat masele de soldați să întorcă armele împotriva propriei

burghezii. De asemenea, comitetul revoluționar romîn din Ungaria a chemat poporul romîn prin nenumărate proclamații și manifeste la luptă de solidaritate cu proletariatul din Ungaria.

Puternice acțiuni revoluționare au avut loc în anul 1919. O mare însemnătate a avut greva muncitorilor de la fabrica Haug, Pirotehnica armatei, Vulcan, Bucureștii noi, de la tram-vaele din București, Uzina de gaze și electricitate, etc., demonstrația de 1 Mai la care a participat aproape întreaga muncitorime din București și din țară. Acestor mari acțiuni de luptă le-a urmat marea grevă generală a ceteștilor dintre 29 mai și 15 iunie care a paralizat aproape întreaga circulație pe căile ferate. Pentru a cuprinde mase din ce în ce mai mari

Lucrările conferinței de la Geneva

Sedința din 4 noiembrie

GENEVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: În sedința din 4 noiembrie a ministrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A. a continuat discuția primului punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania. Sedința a fost prezidată de V. M. Molotov.

J. F. DULLES, care a luat primul cuvânt, a declarat că în anul cel mai recent zile de întrerupere a lucrărilor conferinței, consideră util să încerce să facă bilanțul discuțiilor purtate timp de o săptămână în legătură cu primul punct de pe ordinea de zi.

Citind din directivele date de către șefii guvernelor în legătură cu acest punct de pe ordinea de zi, Dulles a declarat: „Cele trei puteri occidentale, încredinșate aduca la îndeplinire acțiune directivă, au făcut la 28 octombrie o propunere care ține seama de legătura strinsă dintre Uniunea Germaniei și problemele securității europene. Propunerile noastre leagă aceste două probleme și cuprind, pe de o parte, propuneri referitoare la securitatea europeană și pe de altă parte, propuneri care se referă la securitatea Germaniei și la securitatea europeană, care îngreunează aproape cu desăvârșire directivele ce ne-au fost date în problemele deosebite ale securității. Afară de aceasta, aceste propuneri nu în seamă de legătură strinsă dintre unificarea Germaniei și securitatea europeană. Aceste propuneri nu recunosc nici o legătură între aceste două probleme. Ei împiedică, presupun divizarea Germaniei, după toate probabilitățile, pe un termen nelimitat.

Ulterior, la 31 octombrie, Uniunea Sovietică a făcut noi propuneri cu privire la securitatea europeană, a spus Dulles în continuare, deși tot nu în seamă de legătură dintre această problemă și cea a unificării Germaniei, corespund mai precis directivei în ce privește securitatea. În această privință, aceste propuneri sînt mai apropiate de propunerile ulterioare occidentale din 28 octombrie.

J. Dulles a amintit, că în declarația sa din 2 noiembrie el a făcut o analiză comparativă a propunerilor puterilor occidentale și a noilor propuneri sovietice și a arătat în care puncte coincid aceste propuneri și în ce măsură corespund ele directivei. Bineînțeles, a spus el, rămîne o deosebire fundamentală și critică care constă în aceea că propunerile noastre cu privire la securitatea presupun unificarea Germaniei, în timp ce propunerile Uniunii Sovietice presupun scindarea Germaniei. Cu toate acestea s-ar ivi posibilitatea unor succese considerabile după ce delegația sovietică va îndeplini directivele referitoare la unificarea Germaniei, mai ales la legătura strinsă dintre unificarea Germaniei și securitatea europeană. Iar noi continuăm să presupunem că ea va proceda în acest fel.

Dulles a declarat că nu subapreciază seriozitatea problemelor care se vor ivi în mod inevitabil cînd conferința va trece la îndeplinirea sarcinii de a traduce propunerile generale existente în limbajul unor prevederi contractuale concrete. Totodată, a spus el, însuși optimismul faptul că în ciuda deosebirilor menționate există un mare grad de înțelegere în problema realizării securității în Europa.

Dl. Molotov a pus mai multe întrebări cu privire la propunerile noastre referitoare la securitate. Noi am răspuns la aceste întrebări, deși domnul Molotov continuă să le pună. Poate că acest lucru se datorează faptului că este într-adevăr greu să se ajungă la o înțelegere deplină, atîc timp cînd nu vom porni toți de la una și aceeași premiză — premiza reunificării Germaniei.

Jr. Dulles a făcut apoi aprecieri asupra rezultatelor discuțiilor problemei germane.

Delegația sovietică, a spus el, continuă să nu reacționeze la anumite directive care ne-au fost date. Singura propunere a Uniunii Sovietice constă în declarația că poporul german este lipsit de posibilitatea de a trăi într-un stat reunit și că, de aceea, delegația sovietică propune constituirea unui consiliu alcătuit din reprezentanți ai așa-zisel Republici Democratice Germane și ai Republicii Federale Germane. Uniunea Sovietică nu a prezentat nici o propunere în problema reunificării Germaniei prin alegeri libere și continuă pînă în prezent să se schizeze de la examinarea propunerilor prezentate de puterile occidentale în această problemă.

Șefii celor patru guverne — a continuat el — au realizat în iulie un acord care a trezit noi speranțe în lume. Cînd președintele Eisenhower s-a însoțit de la Geneva, el a vorbit poporului american la posturile de radio și televiziune. El a declarat: „Sperăm din toată inima că aceste asigurări vor fi îndeplinite”. Președintele a spus în continuare: „Încercarea trebuie să înceapă în octombrie, deoarece atunci va avea loc conferința următoare — conferința ministrilor Afacerilor Externe. Principiul ei scop va fi de a se ocupa de problemele asupra cărora s-a căzut de acord și de a traduce în limbajul unor tratative bine determinate tezele generale asupra cărora s-a realizat o înțelegere”.

Cînd declarația președintelui Eisenhower că lucrările conferinței constituie o încercare, Dulles și-a exprimat speranța că această încercare va fi înconjurată de succese. Dacă ea nu va da însă rezultate pozitive, a declarat el, aceasta nu s-ar datorita faptului că delegațiile occidentale nu doresc să aplice declarațiile făcute în iulie.

Apoi a luat cuvîntul A. PINAY. Propunerile sovietice cu privire la unificarea Germaniei, a susținut el, încearcă pur și simplu să permanentizeze divizarea acestei țări. În propunerile sovietice nu este prevăzută restabilirea unității Germaniei. Dimpotrivă, ele presupun existența a două

state germane diferite și ar face ca scindarea existentă în prezent să capete un caracter permanent. Propunerile nu cuprind nimic nou. Le-am mai auzit în repetate rînduri din 1950 și niciodată n-am considerat că ele ar corespunde năzuințelor profunde ale poporului german.

A. Pinay a declarat în continuare că delegația sovietică, tînzind să-și justifice poziția, invocă faptul că de cîtiva ani cele două Germanii se dezvoltă în direcții diametral opuse. Dar delegația sovietică — a spus el — presupune oare o apropiere prin menținerea divizării? Delegația sovietică nu spune mereu că unitatea germană trebuie să fie o chestiune a germanilor înșiși. N-am încetat niciodată să proclamăm acest principiu. Am considerat întotdeauna că este necesar ca germanii să-și spună cuvîntul și ca ei să-și poată alege în mod liber guvernul pe care-l doresc.

Am discutat în mod amplu în cîteva sedințe — a continuat Pinay — problemele și observațiile delegației sovietice. Dar nici pînă acum nu știm ce intenționează să ne spună delegația sovietică despre planul nostru de alegeri libere în Germania care a fost revizuit tînzindu-se seama de schimbările ce s-au produs de la conferința din 1954. Întrucît delegația sovietică nu are, probabil, propuneri speciale în legătură cu acest punct care este însă deosebit de important și căruia în directivele șefilor guvernelor i se acordă o mare însemnătate, n-ar putea cel puțin să ne comunice ce părere are despre propunerile noastre? Aș vrea să conving delegația sovietică de acest lucru.

Arătînd dificultățile prin care trece poporul german în urma divizării țării, A. Pinay a spus:

Dacă ne vom gîndi la aceste dificultăți vom înțelege mai bine faptul că întregul popor german dorește din tot sufletul unitatea și cere ca unificarea să aibă loc cît mai repede. Chiar dacă ne-am fi înfruntat aici fără instrucțiuni preliminare, noi, șefii delegațiilor, ar fi trebuit, din punct de vedere uman și din punct de vedere de ordin politic, să ajungem cît mai repede și prin orice mijloc la unificarea poporului german. Acest lucru este cu aînt mai necesar cît ne-am înfruntat aici după hotărîrea solemnă adoptată în iulie la conferința la nivelul cel mai înalt, de către șefii guvernelor noastre. Ei au consacrat o săptămînă de muncă grea elaborării unei directive pentru noi, care este cunoscută în întreaga lume și care a fost salutăată cu entu-

ziasm de toate popoarele. Această directivă cuprinde între altele instrucțiunea dată ministrilor de a pregăti unificarea Germaniei prin alegeri libere. Ce mai așteptăm?

Pinay a declarat în încheiere că personal consideră că această conferință nu-și va îndeplini sarcina dacă nu va hotărî imediat că alegerea nu mai pot fi amînată decît pînă anul viitor.

După Pinay a luat cuvîntul H. MACMILLAN.

În sedința de ieri — a spus el — am expus două principii care, sperăm, ar putea servi drept călăuză în rezolvarea problemei reunificării Germaniei. Am propus ca, în interesul nostru, precum și în interesul poporului german, reunificarea să fie efectuată cît mai repede posibil și ca ea să se bazeze pe principii acceptabile pentru germani. În declarația pe care a făcut-o mai tîrziu, dl. Molotov a criticat cu multă deosebire aceste principii. Așa dar consider că am dreptul să sper că a căzut de acord cu noi și că le-a considerat utile și constructive. MacMillan a adăugat că, din această cauză, el nu poate înțelege de ce nu dorește delegația sovietică să se alăture propunerii puterilor occidentale cu privire la unificarea Germaniei prin alegeri libere.

Dacă am înțeles bine declarația dl. Molotov — a continuat MacMillan — atunci, după părerea sa, nu se poate obține în prezent reunificarea Germaniei din cauză că în Germania s-a creat o situație nouă ale cărei trăsături principale sînt următoarele: în primul rînd, există două state rivale; în al doilea rînd, în Germania există două orînduri sociale diferite; și în al treilea rînd, o parte a Germaniei este militarizată, iar cealaltă parte este pasnică.

În ceea ce privește prima trăsătură a noii situații, menționată în discursul dl. Molotov, a continuat MacMillan, în existența a două state germane separate nu-și nimic nou, deși, după părerea noastră, Germania răsăriteană nu este un stat. Dar tot mai mult pentru că Germania este divizată în două părți, șefii guvernelor ne-au înscrisat s-o reunificăm. Să ne unim pentru a lichida existența a două Germanii și să reunificăm Germania.

Vorbind despre „cel de al doilea aspect în analiza dl. Molotov” — existența a două sisteme sociale diferite — în Germania, H. MacMillan a declarat că nici acest lucru nu cuprinde nimic nou. Faptul că există două sisteme sociale — a spus el — nu este un obstacol în calea reunifi-

cării, dimpotrivă trebuie să servească drept motiv al reunificării.

În ceea ce privește punctul trei al declarației lui Molotov și anume că Germania occidentală s-a remilitarizat și se dezvoltă pe calea remilitarizării, în timp ce Germania răsăriteană este un stat iubitor de pace, a spus MacMillan, nu-și nici un temei ca Germania occidentală să fie denumită stat militarist. Ea nu are armată, nu are flotă militară, nu are flota militară aeriană, în timp ce în Germania răsăriteană, după cum știe dl. Molotov, armata are un efectiv de 100.000 de oameni, există artilerie și forțe militare aeriene. Cu toate acestea, a declarat MacMillan, sîntem gata, așa cum am declarat dl. Dulles și Pinay, să acordăm toate garanțiile și să luăm toate măsurile de control necesare.

MacMillan s-a ocupat apoi de „planul Eden” prezentat de delegația celor trei puteri occidentale și a declarat că delegația sovietică nu și-a exprimat încă părerea în legătură cu acest plan. De aceea, a spus H. MacMillan, îmi voi permite să-i pun dl. Molotov cîteva întrebări:

1) În primul rînd, este el de acord că reunificarea Germaniei trebuie înfăptuită cît mai repede sau consideră că în prezent este mai bine să se mențină divizarea Germaniei? În al doilea rînd, este el gata să discute o metodă pe baza căreia s-ar putea îndeplini misiunea care ne-a fost dată prin directiva șefilor guvernelor în loc de a folosi tactica tergiversării? În al treilea rînd, este el de acord că garanțiile pe care le-au propus puterile occidentale vor fi suficiente pentru a asigura alegeri libere? În al patrulea rînd, este el de acord că cele patru puteri au datoria nu numai de a organiza alegerile ci și de a asigura linierea lor în condiții de libertate? În al cincilea rînd, este el de acord că reprezentanții liberi aleși ai poporului german sînt cei cărora trebuie să li se încredințeze întocmirea unei Constituții? În al șaselea rînd, este el de acord că este necesar să se înceapă tratative cu privire la încheierea unui tratat de pace cu reprezentanții poporului german, aleși în acest scop cît mai repede de către întreg poporul german? În al șaptelea rînd, este el de acord că faptul că în prezent, după zece ani de la terminarea războiului, ar fi just să se creeze un guvern democratic al întregii Germanii, care să reprezinte întregul popor german?

A luat apoi cuvîntul V. M. MOLOTOV.

În ceea ce privește esența noului proiect, a declarat V. M. Molotov, se poate spune acum un singur lucru și anume că acest proiect nu este în conformitate cu directivele șefilor guvernelor în care problema germană este legată de problema securității europene.

Acest proiect nu este legat de fel de sarcina principală a asigurării securității europene. Delegația sovietică își va expune mai amănunțit punctul de vedere asupra acestui proiect după ce-și va studia cu atenție.

De asemenea, Pinay a părăsit Geneva cu destinația Paris.

Cei trei miniștri de Afaceri Externe occidentali se vor reîntoarce la Geneva în cursul zilei de 8 noiembrie, cînd vor fi reluate sedințele conferinței.

Îmi rămîne să spun că în afară de aceste premise externe care în rezolvarea problemei germane sînt legate de asigurarea securității europene, în proiect nu se spune nimic despre premisele interne care cuprind sarcinile unificării celor două state germane care există realitate în zilele noastre. Noi constatăm aceste fapte. Nu le putem ocii dacă vrem să dăm un răspuns la problema pe care o discutăm, dacă vrem să acționăm în spiritul directivei pe care am elaborat-o șefii guvernelor. Propunerile care au fost prezentate de reprezentanții celor trei puteri au fost, se vede, prezentate ca o simplă declarație. Se creează impresia că autorii acestui proiect prezintă o propunere care nu creează o bază pentru coordonarea pozițiilor noastre nici în problema securității europene, care stă pe primul loc în ordinea noastră de zi și pe care o considerăm problema principală, nici în problema germană și în rezolvarea sarcinii unificării Germaniei prin alegeri în întreaga Germanie.

Considerăm că în proiectul celor trei puteri problema securității europene nu este pusă pe o bază reală. Noi propunem să se abordeze aîfel problema și să se facă primii pași spre restabilirea unității Germaniei. Tocmai acestor scopuri le corespund propunerile pe întreaga Germanie.

După ce V. M. Molotov și-a încheiat cuvîntarea, J. F. DULLES a prezentat în numele guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. propunerea intitulată „Unificarea Germaniei pe calea aalegerilor libere”. În propunere se spune:

„Din inițiativa comună a guverne-

lor Franței, Regatului Unit, Statelor Unite și Republicii Federale Germane, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Regatului Unit și Statelor Unite prezintă următoarea propunere ca un prim pas pentru înfăptuirea unificării Germaniei în condiții de libertate, în conformitate cu planul prezentat de cele trei puteri la 28 octombrie:

PROIECT DE HOTĂRÎRE A CONFERINȚEI

În conformitate cu răspunderea comună a guvernelor lor pentru rezolvarea problemei germane și pentru unificarea Germaniei și în înfăptuirea directivei șefilor guvernelor ca rezolvarea problemei germane și unificarea Germaniei pe calea aalegerilor libere să fie înfăptuite în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și în interesul securității europene, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Regatului Unit, U.R.S.S. și S.U.A. au căzut de acord în legătură cu următoarele:

1) În septembrie 1956 urmează să fie înfăptuite în întreaga Germanie alegeri libere și secrete pentru alegerea reprezentanților în Adunarea națională pe întreaga Germanie care urmează să elaboreze un proiect de constituție și să constituie în conformitate cu Constituția guvernul Germaniei unificate.

2) Fiecare din cele patru puteri va numi reprezentanți în comisia care urmează să pregătească, consultîndu-se cu experții germani, o lege electorală pentru ținerea acestor alegeri, inclusiv măsurile eficace pentru garantarea și supravegherea asigurării libertății aalegerilor.

3) Comisia trebuie să treacă fără întârzieri la îndeplinirea funcțiilor sale și trebuie să prezinte un raport celor patru puteri pînă în ianuarie 1956.”

V. M. MOLOTOV a declarat că delegația sovietică va studia în modul cel mai atent această propunere, dar în prezent consideră posibil să facă cîteva observații preliminare.

Se prezintă aici, a spus el, un proiect în problema unificării Germaniei. Se pune întrebarea: De ce să nu-i încredințăm în această privință pe germanii înșiși. Se indică că reprezentanții Republicii Federale Germane sînt de acord cu acest proiect. Dar noi vrem ca părerea lor să fie exprimată aici, la conferința noastră. Am dori de asemenea să ascultăm părerea reprezentanților Republicii Democratice Germane. Poate că am putea să cădem de acord asupra invitației reprezentanților alți ai R.F.G. cit și ai R.D.G., cînd vom discuta mai amănunțit aceste proiecte, precum și altele.

În ceea ce privește esența noului proiect, a declarat V. M. Molotov, se poate spune acum un singur lucru și anume că acest proiect nu este în conformitate cu directivele șefilor guvernelor în care problema germană este legată de problema securității europene.

Acest proiect nu este legat de fel de sarcina principală a asigurării securității europene. Delegația sovietică își va expune mai amănunțit punctul de vedere asupra acestui proiect după ce-și va studia cu atenție.

De asemenea, Pinay a părăsit Geneva cu destinația Paris.

Cei trei miniștri de Afaceri Externe occidentali se vor reîntoarce la Geneva în cursul zilei de 8 noiembrie, cînd vor fi reluate sedințele conferinței.

Martî va avea loc viitoarea sedință

GENEVA 5 (Agerpres). — În legătură cu faptul că sîmbătă 5 noiembrie și luni 7 noiembrie nu au loc sedințe ale conferinței ministrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, cei trei miniștri occidentali au părăsit Geneva. În seara zilei de 4 noiembrie, MacMillan a plecat cu trenul la Londra. J. F. Dulles pleacă în cursul dimineții de 5 noiembrie în Austria unde va avea convorbiri cu oamenii de stat ai Austriei, urmînd ca la 6 noiembrie să viziteze Iugoslavia unde va avea întîlnire cu președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz Tito.

De asemenea, Pinay a părăsit Geneva cu destinația Paris.

Cei trei miniștri de Afaceri Externe occidentali se vor reîntoarce la Geneva în cursul zilei de 8 noiembrie, cînd vor fi reluate sedințele conferinței.

Îmi rămîne să spun că în afară de aceste premise externe care în rezolvarea problemei germane sînt legate de asigurarea securității europene, în proiect nu se spune nimic despre premisele interne care cuprind sarcinile unificării celor două state germane care există realitate în zilele noastre. Noi constatăm aceste fapte. Nu le putem ocii dacă vrem să dăm un răspuns la problema pe care o discutăm, dacă vrem să acționăm în spiritul directivei pe care am elaborat-o șefii guvernelor. Propunerile care au fost prezentate de reprezentanții celor trei puteri au fost, se vede, prezentate ca o simplă declarație. Se creează impresia că autorii acestui proiect prezintă o propunere care nu creează o bază pentru coordonarea pozițiilor noastre nici în problema securității europene, care stă pe primul loc în ordinea noastră de zi și pe care o considerăm problema principală, nici în problema germană și în rezolvarea sarcinii unificării Germaniei prin alegeri în întreaga Germanie.

Considerăm că în proiectul celor trei puteri problema securității europene nu este pusă pe o bază reală. Noi propunem să se abordeze aîfel problema și să se facă primii pași spre restabilirea unității Germaniei. Tocmai acestor scopuri le corespund propunerile pe întreaga Germanie.

După ce V. M. Molotov și-a încheiat cuvîntarea, J. F. DULLES a prezentat în numele guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. propunerea intitulată „Unificarea Germaniei pe calea aalegerilor libere”. În propunere se spune:

„Din inițiativa comună a guverne-

lor Franței, Regatului Unit, Statelor Unite și Republicii Federale Germane, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Regatului Unit și Statelor Unite prezintă următoarea propunere ca un prim pas pentru înfăptuirea unificării Germaniei în condiții de libertate, în conformitate cu planul prezentat de cele trei puteri la 28 octombrie:

PROIECT DE HOTĂRÎRE A CONFERINȚEI

În conformitate cu răspunderea comună a guvernelor lor pentru rezolvarea problemei germane și pentru unificarea Germaniei și în înfăptuirea directivei șefilor guvernelor ca rezolvarea problemei germane și unificarea Germaniei pe calea aalegerilor libere să fie înfăptuite în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și în interesul securității europene, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Regatului Unit, U.R.S.S. și S.U.A. au căzut de acord în legătură cu următoarele:

1) În septembrie 1956 urmează să fie înfăptuite în întreaga Germanie alegeri libere și secrete pentru alegerea reprezentanților în Adunarea națională pe întreaga Germanie care urmează să elaboreze un proiect de constituție și să constituie în conformitate cu Constituția guvernul Germaniei unificate.

2) Fiecare din cele patru puteri va numi reprezentanți în comisia care urmează să pregătească, consultîndu-se cu experții germani, o lege electorală pentru ținerea acestor alegeri, inclusiv măsurile eficace pentru garantarea și supravegherea asigurării libertății aalegerilor.

3) Comisia trebuie să treacă fără întârzieri la îndeplinirea funcțiilor sale și trebuie să prezinte un raport celor patru puteri pînă în ianuarie 1956.”

Propunerile P.S.D.G. cu privire la rezolvarea problemei securității europene și a unității de stat a Germaniei

BERLIN 5 (Agerpres). — Potrivit relațiilor presei vest-germane, conducerea centrală a partidului social-democrat din Germania a publicat sub formă de broșură programul său adresat conferinței de la Geneva a ministrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, program care cuprinde propunerile P.S.D.G. cu privire la rezolvarea problemei securității europene și a problemei unității de stat a Germaniei. Programul cuprinde de asemenea principiile formulate de P.S.D.G. în ce privește relațiile dintre Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană.

Partidul social-democrat propune guvernului R. F. Germane să încerce să realizeze o sincronizare a acțiunilor pentru unificare și pentru crearea unui sistem general european de securitate.

Pronunțîndu-se în favoarea faptului că guvernul R. F. Germane să-și caute la Geneva punctul de vedere, dacă i se va propune aceasta, „îndeplind de o eventuală ascultare a Republicii Democratice Germane”, P.S.D.G. arată în programul său că guvernul R.F.G. trebuie să acționeze în așa fel încît acțiunile de la Paris să fie înfăptuite în întreaga Germanie.

1) În septembrie 1956 urmează să fie înfăptuite în întreaga Germanie alegeri libere și secrete pentru alegerea reprezentanților în Adunarea națională pe întreaga Germanie care urmează să elaboreze un proiect de constituție și să constituie în conformitate cu Constituția guvernul Germaniei unificate.

2) Fiecare din cele patru puteri va numi reprezentanți în comisia care urmează să pregătească, consultîndu-se cu experții germani, o lege electorală pentru ținerea acestor alegeri, inclusiv măsurile eficace pentru garantarea și supravegherea asigurării libertății aalegerilor.

3) Comisia trebuie să treacă fără întârzieri la îndeplinirea funcțiilor sale și trebuie să prezinte un raport celor patru puteri pînă în ianuarie 1956.”

V. M. MOLOTOV a declarat că delegația sovietică va studia în modul cel mai atent această propunere, dar în prezent consideră posibil să facă cîteva observații preliminare.

Se prezintă aici, a spus el, un proiect în problema unificării Germaniei. Se pune întrebarea: De ce să nu-i încredințăm în această privință pe germanii înșiși. Se indică că reprezentanții Republicii Federale Germane sînt de acord cu acest proiect. Dar noi vrem ca părerea lor să fie exprimată aici, la conferința noastră. Am dori de asemenea să ascultăm părerea reprezentanților Republicii Democratice Germane. Poate că am putea să cădem de acord asupra invitației reprezentanților alți ai R.F.G. cit și ai R.D.G., cînd vom discuta mai amănunțit aceste proiecte, precum și altele.

În ceea ce privește esența noului proiect, a declarat V. M. Molotov, se poate spune acum un singur lucru și anume că acest proiect nu este în conformitate cu directivele șefilor guvernelor în care problema germană este legată de problema securității europene.

Acest proiect nu este legat de fel de sarcina principală a asigurării securității europene. Delegația sovietică își va expune mai amănunțit punctul de vedere asupra acestui proiect după ce-și va studia cu atenție.

De asemenea, Pinay a părăsit Geneva cu destinația Paris.

Cei trei miniștri de Afaceri Externe occidentali se vor reîntoarce la Geneva în cursul zilei de 8 noiembrie, cînd vor fi reluate sedințele conferinței.

Îmi rămîne să spun că în afară de aceste premise externe care în rezolvarea problemei germane sînt legate de asigurarea securității europene, în proiect nu se spune nimic despre premisele interne care cuprind sarcinile unificării celor două state germane care există realitate în zilele noastre. Noi constatăm aceste fapte. Nu le putem ocii dacă vrem să dăm un răspuns la problema pe care o discutăm, dacă vrem să acționăm în spiritul directivei pe care am elaborat-o șefii guvernelor. Propunerile care au fost prezentate de reprezentanții celor trei puteri au fost, se vede, prezentate ca o simplă declarație. Se creează impresia că autorii acestui proiect prezintă o propunere care nu creează o bază pentru coordonarea pozițiilor noastre nici în problema securității europene, care stă pe primul loc în ordinea noastră de zi și pe care o considerăm problema principală, nici în problema germană și în rezolvarea sarcinii unificării Germaniei prin alegeri în întreaga Germanie.

Considerăm că în proiectul celor trei puteri problema securității europene nu este pusă pe o bază reală. Noi propunem să se abordeze aîfel problema și să se facă primii pași spre restabilirea unității Germaniei. Tocmai acestor scopuri le corespund propunerile pe întreaga Germanie.

După ce V. M. Molotov și-a încheiat cuvîntarea, J. F. DULLES a prezentat în numele guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. propunerea intitulată „Unificarea Germaniei pe calea aalegerilor libere”. În propunere se spune:

„Din inițiativa comună a guverne-

lor Franței, Regatului Unit, Statelor Unite și Republicii Federale Germane, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Regatului Unit și Statelor Unite prezintă următoarea propunere ca un prim pas pentru înfăptuirea unificării Germaniei în condiții de libertate, în conformitate cu planul prezentat de cele trei puteri la 28 octombrie:

PROIECT DE HOTĂRÎRE A CONFERINȚEI

În conformitate cu răspunderea comună a guvernelor lor pentru rezolvarea problemei germane și pentru unificarea Germaniei și în înfăptuirea directivei șefilor guvernelor ca rezolvarea problemei germane și unificarea Germaniei pe calea aalegerilor libere să fie înfăptuite în conformitate cu interesele naționale ale poporului german și în interesul securității europene, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Regatului Unit, U.R.S.S. și S.U.A. au căzut de acord în legătură cu următoarele:

1) În septembrie 1956 urmează să fie înfăptuite în întreaga Germanie alegeri libere și secrete pentru alegerea reprezentanților în Adunarea națională pe întreaga Germanie care urmează să elaboreze un proiect de constituție și să constituie în conformitate cu Constituția guvernul Germaniei unificate.

2) Fiecare din cele patru puteri va numi reprezentanți în comisia care urmează să pregătească, consultîndu-se cu experții germani, o lege electorală pentru ținerea acestor alegeri, inclusiv măsurile eficace pentru garantarea și supravegherea asigurării libertății aalegerilor.

3) Comisia trebuie să treacă fără întârzieri la îndeplinirea funcțiilor sale și trebuie să prezinte un raport celor patru puteri pînă în ianuarie 1956.”

V. M. MOLOTOV a declarat că delegația sovietică va studia în modul cel mai atent această propunere, dar în prezent consideră posibil să facă cîteva observații preliminare.

Se prezintă aici, a spus el, un proiect în problema unificării Germaniei. Se pune întrebarea: De ce să nu-i încredințăm în această privință pe germanii înșiși. Se indică că reprezentanții Republicii Federale Germane sînt de acord cu acest proiect. Dar noi vrem ca părerea lor să fie exprimată aici, la conferința noastră. Am dori de asemenea să ascultăm părerea reprezentanților Republicii Democratice Germane. Poate că am putea să cădem de acord asupra invitației reprezentanților alți ai R.F.G. cit și ai R.D.G., cînd vom discuta mai amănunțit aceste proiecte, precum și altele.

În ceea ce privește esența noului proiect, a declarat V. M. Molotov, se poate spune acum un singur lucru și anume că acest proiect nu este în conformitate cu directivele șefilor guvernelor în care problema germană este legată de problema securității europene.

Acest proiect nu este legat de fel de sarcina principală a asigurării securității europene. Delegația sovietică își va expune mai amănunțit punctul de vedere asupra acestui proiect după ce-și va studia cu atenție.

De asemenea, Pinay a părăsit Geneva cu destinația Paris.

Cei trei miniștri de Afaceri Externe occidentali se vor reîntoarce la Geneva în cursul zilei de 8 noiembrie, cînd vor fi reluate sedințele conferinței.

Îmi rămîne să spun că în afară de aceste premise externe care în rezolvarea problemei germane sînt legate de asigurarea securității europene, în proiect nu se spune nimic despre premisele interne care cuprind sarcinile unificării celor două state germane care există realitate în zilele noastre. Noi constatăm aceste fapte. Nu le putem ocii dacă vrem să dăm un răspuns la problema pe care o discutăm, dacă vrem să acționăm în spiritul directivei pe care am elaborat-o șefii guvernelor. Propunerile care au fost prezentate de reprezentanții celor trei puteri au fost, se vede, prezentate ca o simplă declarație. Se creează impresia că autorii acestui proiect prezintă o propunere care nu creează o bază pentru coordonarea pozițiilor noastre nici în problema securității europene, care stă pe primul loc în ordinea noastră de zi și pe care o considerăm problema principală, nici în problema germană și în rezolvarea sarcinii unificării Germaniei prin alegeri în întreaga Germanie.

Considerăm că în proiectul celor trei puteri problema securității europene nu este pusă pe o bază reală. Noi propunem să se abordeze aîfel problema și să se facă primii pași spre restabilirea unității Germaniei. Tocmai acestor scopuri le corespund propunerile pe întreaga Germanie.

După ce V. M. Molotov și-a încheiat cuvîntarea, J. F. DULLES a prezentat în numele guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. propunerea intitulată „Unificarea Germaniei pe calea aalegerilor libere”. În propunere se spune:

„Din inițiativa comună a guverne-

lor Franței, Regatului Unit, Statelor Unite și Republicii Federale